

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

[Sefer Melakhim]

[Sefer Melakhim]

Shelomoh ben Yitshak

5565 [1804/1805]

ן

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9667](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9667)

ה (א) חירם , קעניג צו צור , זאנדמע זיינע האַפּבעדיהנטען צו שלמה , אלס על פּערנאַהם , דאָס מאַן איהן , אַן זיינעם פּאַטערס דוד שטעללע , צום קעניג געזאַלכט ; דען חירם וואָר איממער דוד'ס פּריינד געוועזען .

(ב) דאָראויף שיקטע שלמה צו חירם , אונד לים איהם זאָגען : (ג) דוּאַ דאָסט מיינען פּאַטער/דוד געקאַנט , אונד ווייסט , דאָס ער דעם עוויגען , זיינעם גאָטטע , קיינען טעמפעל בויען קאַנטע , וועגען דער פּילען קריגע , דיא ער צו פּיהרען האָטטע ביס דער עוויגע אַללע זיינע פּיינדע איהם צו פּיססען לענטע . (ד) דאָ מיר אַכער-דער עוויגע , מיין גאָטט , פּאַן אַללען זייטעןאומהער רוהע פּערלייהט , אונד איך קיינע הינדערניסע , קיינע שטעה-רונג פּירכטען דאָרף : (ה) זאָ בין איך ענטשלאָסען , דעם עוויגען , מיינעם גאָטט , איינען טעמפעל צו בויען , וויא אויך דער עוויגע צו מיינעם פּאַטער דוד זאָגעט : דיין זאָהן , דען

ה (א) וישלח חירם מלך צור את עבדיו אל שלמה פי שמע פי אתו משחוי למלך החת אביהו פי אהב היה חירם לדוד כל הימים : (ב) וישלח שלמה אל חירם לאמר : (ג) אתה ידעת אחדוד אבי פי לא יכל לבנות בית לישם יהוה אלהיו מפני המלחמה אשר סבבהו ערחת יהוה אתם חת כפות רגלו : (ד) ועתה הניח יהוה אלהי לי מסביב אין שטן ואין פגע רע : (ה) והנני אמר לבנות בית לישם יהוה אלהי פאשר דבר יהוה אל דוד אבי לאמר

אך בנד

דיין זאָהן , דען

באור

רשי

ה (א) וישלח חירם , לשאל בשלום שלמה , ולברכו על אודות מלכותו .

(ג) אתה ידעת את דוד אבי (וידעת) בי לא יכול וכו' . מפני המלחמה , לא רצה לבנות לו הטעם , כי האל מנעו , כילא היה כבוד אביו , ואמר לו זה הטעם הנראה .

(ד"ק) . אשר סבבהו , (זוכאיו) .

ה (ג) לא יכול לבנות בית וגו' . לא היה רשאי מפני המלחמה והכתוב אומר והניח לכם מכל חויביכם מספר וואח כוהיה המקום וגו' לשכנו

תדרשו (ו) ויהי

מכלל יו פי

בניי מפני הסמיכות , אלא שנמצא בספרי' כן : (כב) בראים , ענינו שמניס וכן איש בריא : (כו) ארות סוכי' , ענינו אנושים , תרגום אכוס בעליו אורויא דמרוהי : (כו) יעדרו , ענין חסרון : (כח) ולרכש , כתב ר' יונה כיהס סוכי' הטובי' שלא עברו עליהם שנים רבו , ויתכן שהם נהמות אחרות לא ידענוס כי הנה אמר בסוסיס רוכני רכש , וי"א שהם קרדיס בני הקוסיות : (כט) כחול , נשאל לכל הדברים שנריך התבוננו' שהם כחול , ולא נשאל לרקב לב :

בְּנֵה אֲשֶׁר אֶתֵּן סְחָתְךָ עַל-
 כְּסָאָךָ הוּא יִבְנֶה הַבַּיִת לְשִׁמִּי :
 (ו) וְעִתָּה צִוְּהָ וַיִּכְרַתְמוּ לִי
 אֲרָזִים מִן־הַלְּבָנוֹן וְעֲבָדֵי יְהוָה
 עִם־עֲבָדֶיךָ וּשְׂכָר עֲבָדֶיךָ אֶתֵּן
 לָךְ כְּכֹל אֲשֶׁר תֹּאמֶר בִּי וְאַתָּה
 יָדַעְתָּ כִּי אֵין בְּנֹוֹ אִישׁ יֹדֵעַ לִכְרַת־
 עֵצִים כְּצֹדָנִים : (ז) וַיְהִי כִשְׁמֹעַ
 חִירָם אֶת־דְּבָרֵי שְׁלֹמֹה וַיִּשְׁמַח
 מְאֹד וַיֹּאמֶר בָּרוּךְ יְהוָה הַיּוֹם
 אֲשֶׁר נָתַן לְדָוִד בֶּן חָכֵם עַל־
 הָעַם הָרַב הַזֶּה : (ח) וַיִּשְׁלַח
 חִירָם אֶל־שְׁלֹמֹה לֵאמֹר שָׁמַעְתִּי
 אֵת אֲשֶׁר־שָׁלַחְתָּ אֵלַי אֲנִי
 אֶעֱשֶׂה אֶת־כָּל־חֲפָצְךָ בְּעֵצֵי
 אֲרָזִים וּבְעֵצֵי בְרוֹשִׁים :
 (ט) עֲבָדֵי יָרְדוּ מִן־הַלְּבָנוֹן וְמָה
 וְאֲנִי אֲשִׁימָם דְּבָרוֹת בָּיִם עַד־

המקום

דָּאָרְט ווערדע איך זייא

איך נאך דיר אויף דיינען טהראן זענען
 ווערדע , זאלל מיינעם נאחמען איינען
 טעמפעל בויען . (ו) ערטהיילע דאָ
 הער בעפעהל , דאָס מאַן מיר צעדערן
 אויס דעם לבנון הויע : מיינע קנעכטע
 זאללען דיינען קנעכטען דאָבייא היילפע
 לייסטען , אונד דען אַרבייטסלאָהן
 דיינער לייטע ווילל איך ענטריכטען ,
 וויא דוא זעלבסט איהן בעשטימטן
 ווירסט . דען דוא ווייסט יא , דאָס
 אונטער מיינען לייטען נימאָנד איזט ,
 דער דאָו דאָלצפעללען זאָ גוט פֿער־
 שטעהט וויא דיא צידונים .
 (ז) אַלס חירם שלמרוֹם וואַרטע
 דערטע , פֿרייעטע ער זיך ועדור ,
 אונד שפראך : געלאָבט זייא נון דער
 עוויגע , דער דעם קעניג דוד אַיינען
 ווייזען זאָהן געגעבען , דיזעם צאָהל־
 רייכען פֿאַלקע פֿאַר צו שטעהען .
 (ח) אונד דעם קעניג שלמה לים ער
 צור אַנטוואַרט זאָגען : איך האָבע דאָו
 פֿער נאָממען , וואָס דואַאָן מיך האָסט
 געלאָנגען לאָסטען , אונד איך ווילל
 אַללעס טהון , וואָס דוא וועגען צעדערן־
 אונד טאַנגעןביימע פֿערלאָנגסט .
 (ט) מיינע קנעכטע זאללען זייא פֿאַם
 לבנון הינאונטער אין דאָו מעער ברינגען ,
 לעגען

באור

רש"י

(ו) זיהי כשמע חירם את דברי שלמה .
 יתכן שלא אמר זה על אלו הדברים ששלח לו
 שלמה , כי לא היה בזה על מה שישמע מנד
 החכמה שהיה נראה בזה , אלא שנאמר , כי
 כאשר שמע דברי שלמה בחכמה הנפלאה
 שהיתה בולפי מה שספרו לו המגידים , שמס
 מאוד והודה למי שכתן לדוד בן חכס יושב על
 כסאו (לכ"ג) . (ט) אשימם דוברות

תדרשו וגו' : (ו) כלידונים . שכנים
 ליער לנד אחד היו ובמושלתו של חיר' :
 (ט) אשימם דוברות . רפסודות
 קורא להם בדברי הימים ובלשון אשכנז
 פל"ץ ובלע"ז רי"ץ קושרין הענים זה
 עם זה ומוציפיה אותן על פני המים
 ומוליכין אותן כמו שמוליכין ספינה :

ביים

לעגן , אן דען ארט , דען דוא
בעשטימען ווירסט , דינשאפפען ,
אונד דאן אויס איינאנדער לעגן
לאסען , דאמיט דוא זיא אין עמפפאנג
נעהמען קאנסט ; דאפיר אבער ווירסט
דוא אויך טהון , וואס איך פערלאנגע ,
אונד מיר לעבענסמיטטעל פיר מיינען
האפשטאט ליפערן . (י) חירם גאב
אלוא אן שלמה צעדערן - אונד טאננען -
האלץ , זא פיל ער פערלאנגטע , (יא)
אונד שלמה גאב אן חירם , צוואנציג
טויזענד כור וויצען צור שפייע פיר
זיינען דאפשטאט , אונד צוואנציג
כור עהל פאן גשמאסנען אליפען , דיועס
מוסטע שלמה דעם חירם יעהרליך
ליפערן . (יב) דער עוויגע פערליעה
שלמה וויזהייט , וויא ער'ס איהם צו
געזאגט דאטטע ; עס וואר פרידע
צווישען איהם אונד חירם , אונד זיא
ערדיטעמען איינען פריינדשאפטסבונד
מיט איינאנדער . (יג) דער קעינג
שלמה לויס נון אויס גאנץ ישראל
דרייסיג טויזענד מאן צום פראהנדיהנסט
אויסדעכען , (יד) פאן דענען ער
באור יעדען

המקום אשר תשלח ארזי
ונפצתים שם ואתה חשא ואתה
תעשה את החפצי לתת לחם
ביתי : (י) ויהי חירום נתן
לשלמה עצי ארזים ועצי
ברזשים כל החפצו : (יא) ושלמה
נתן לחירם עשרים אלף כר
חטים מכלת לביתו ועשרים כר
שמן בתית כהיתו כהיתו שלמה
לחירם שנה בשנה : (יב) ויהיה
נתן חכמה לשלמה כה אשר
דבר לו ויהי שלם בין חירם ובין
שלמה ויכרתו ברית שניהם ;
(יג) ויער דהמלך שלמה מס
מכל ישראל ויהי המס שלשים
אלף איש : (יד) וישלחם לבנונת
עשרת
רשי

עד המקום אשר תשלח חלי . אשר
תודיעני להביאם שם : ונפנתים שם .
כשמחיר אגדן ומוציאן אל היצשה כל
עץ ועץ לעצמו הוא קרוי ניפון דיפני'יור
בלע"ז (והוא דעפ"ער Defaire. כל"א
חויף לעזן חויז חגנדר לעגן) :
(יא) מכולת לביתו . לשון מחכל :
שמן כתית . שמן נקי שאין זתים נטחנים
בריחים אף כותש במכתשת ואין מעלה
שמרים כל כך כמות הטחון : (יג) ויהי
המס . עולה לשכר של שלשים אף חיש :
(יד) חליפות

בים , (ואניאס) עד המקום וכו' . (יא)
מכלת לביתו , כמו מחכל , ומשפט המלה
מחכלת וכנלעה האל"ף בדגש , וכת"י פרכוס
לאכש ביתיה (הרד"ק) . (יב) נתן חכמה
לשלמה , חכמה האמורה פה היא חכמה
המדעית (פאליטיק , שטאאטסקונדע) ,
ולכן סמך הכתוב ויהי שלום וכו' . (יג) מס ,
הנה היה ענין זה המס כמו שזכר , שהוצרכו
לברור מישראל שלשים אלף יהיו על מלאכת
כריתות העצים והבאתם באופן שלא יכבד
עליהם , והוא שכל יחלקי לשלש כמות תהיה
כל כח חדש אחד בלבד , ומקיס חדש' בניתו
(הרלב"ג) . והרד"ק הספיק עמו , וכן
מתורגם אשכנזית . (יד) לבנונת , ה"א
במקום

עִשְׂרֵת אֲלָפִים בַּחֹדֶשׁ חֲלִיפוֹת
 חֹדֶשׁ יְהִיוּ בְּלִבְנוֹן שְׁנַיִם הַחֹדָשִׁים
 בְּבֵיתוֹ וְאֲדָנִירָם עַל-הַמֶּם :
 (טו) וַיְהִי לְשִׁלְמָה שִׁבְעִים אֶלֶף
 נִשְׂאָה סָבֵל וְשָׁמַנִּים אֶלֶף
 חֲצִב בָּדָר : (טז) לְבַד מִשְׁרֵי
 הַנְּצָבִים לְשִׁלְמָה אֲשֶׁר עַל-
 הַמְּלָאכָה שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וְשִׁלֹּשׁ
 מֵאוֹת הָרָדִים בָּעַם הָעִשְׂרִים
 בַּמְּלָאכָה
 רש"י

יעדען מאַנאַט צעהן טויזענד מאַן וועלכע
 סעלסווייזע גאָך לבנון שיקטע , זאָ דאָס
 איממער יעדער פֿאַן איהנען אַייגען
 מאַנאַט אַויף לבנון , אונד צוויי
 מאַנאַטע צו הויזע וואָר . איבער דיזען
 פֿראַהנדיהנסט וואָר אדונירם געזעצט .
 (טו) אַויך האַטטע שלמה זיבנציג
 טויזענד לאַסטערעגער אונד אַכטציג
 טויזענד שטיינהויער אַויף דעם געבירגע ,
 (טז) אונד אַיבערדיס דרייאַ טויזענד
 אונד דרייאַ הונדערט אַויפֿזעהער בייא
 דיזעם געשעפֿטע , וועלכע דיא אַרבייטס
 לייטע צור אַרבייט אַנטריבען .
 (יז) אַויף

כאור

צייקוס למ"ד בתחלה . חליפות , צחוק
 מקיס תחנות , כמו שפרש הכתוב והולך .
 ומלת חליפות היא תואר הפעל (אדווער
 ביום) . בביתו , גבר בביתיה (המתרגם
 הארמי) . (טו) נושא סבל , פי' נושא
 משא , ויהיה סבל סולא תואר (רד"ק) וכן
 מתרגם

(יד) חליפות . כמו שמיים והומר
 חדש יהיו בלבנון כשהיו י' אלפים איש
 בתשרי בלבנון . והעשרים אף איש בביתו
 ובמרחשון מתחלפים כ' אלפים השניים
 ויוצאין ללבנון וחלו חחרים לביתם
 ובכסלו ויוצאים עשרת אלפים השלישים

ויוצאין ללבנון ואו חחרים לביתם ובטב' יוצאין הראשונים וחחרים ללבנון וכן חחרים
 חלילה נמצאו כל י' אלפים שבהם חדש בלבנון ושנים חדשים בביתם : על המם .
 לגבותו : (טו) שבעים אלף נושא סבל : להצוא האבנים מן ההר לעיר ושמונים
 אלף החוצבים אותם צהר הרי מזה ונ' אלף כולם גרים גרורים היו שנתגיירו
 מנחמת גדולת שלמה ושולחנו וכן כתיב בדברי הימים ויספר שלמה את כל הגרים
 ויומנאם מזה והמושים אלף ויעש מהם שבעים אלף וגו' : (טז) משרי הנצבים .
 נוגשים ונצבים על עושי המלאכה . שלשת אלפים ושלש מאות . ובדברי הימים
 הוא חומר ושש מאות חומר חמי שלשת אלפים ושלש מאות היו ממונים על מזה
 וחמשים אלף שכל אחד ממונה על חמשה ויותר והשלש מאות שנוספים
 בדברי הימים היו ממונים על כולם שכל אחד ממונה על חמש מאות ויותר ותדע
 שהרי יש עוד שני כתובים בדבר זה מכחישין זה את זה שנאמר בו בספר זה ואה
 שרי הנצבים אשר לשלמה ה' מאות וחמשים ובד"ה הוא חומר מאתים וחמשים הרי
 חרבע מקראות מכחישין זה את זה אבל יש לנו לפרש שבמקראות האחרונים ממונים
 על כולן ולשלמו היו או הגרים להיות נוס' סבל ולחנצ צהר והיו לו שאר עושי המלאכה
 לערי המסכנו שהם אזרחיים שאלו הכתובים אמורים שם ובספר מלכים מנה את
 הנצבים הגרים שני מנינים שרי הארבעים והחמשה לבד

(יז) וְהָיוּ דַעַם קַעֲנִיגָם בַּעֲפֹרְהוֹל וְאוֹרְדֵעַן נוֹן גְּרָאָסַע אֲוֹנָד שׁוֹוֹעֵרַע שְׁטִינַע אוֹיִסְנַע בְּרָאָכַעַן פִּיר דַּעַן גְּרוֹנָד דַּעַם טַעֲמַפְעֵלַם , אֲוֹנָד אֲנַדְרַע שְׁטִינַע גַּעֲהוּיַעַן . (יח) דִּיא בּוּיאֵלִיטַע שְׁלַמְה'ס אֲוֹנָד חִירוֹמ'ס , וּוּיא אוּיָךְ דִּיא גְבֵלִים בַּעֲרַבִיטַע טַעַן דִּים אֲלַלַעַם , אֲוֹנָד שְׁאֲפֵטַעַן שְׁטִינַע אֲוֹנָד הָאֶלֶךְ צוּם בּוּיַע דַּעַם טַעֲמַפְעֵלַם .

ו (א) אים
באור

בַּמֶּלֶךְ אָכָה: (יז) וַיִּצּוּ הַמֶּלֶךְ וַיִּסְעוּ אֲבָנִים גְּדוֹלוֹת אֲבָנִים יְקָרוֹת לַיָּסֵד הַבַּיִת אֲבָנֵי גִזִּית : (יח) וַיִּפְסְלוּ בְנֵי שְׁלֹמֹה וּבְנֵי חִירוֹם וְהַגְּבָלִים וַיְכִינוּ הָעֵצִים וְהָאֲבָנִים לַבְּנוֹת הַבַּיִת :

ו (א) וירי
רשי

מִתּוֹרְגַם בַּל"א . (יז) וַיִּסְעוּ , כְּתַרְגוּמוֹ וַעֲקָרוּ , זוֹה לְחֻבְבִּים בְּהַר שִׁמְשֹׁנוֹן הַהַר אֲבָנִים גְּדוֹלוֹת לִיסוּד הַבַּיִת , וְאוֹתָם הַס שְׁאוֹמֵר עֲלֵיהֶם אֲבָנֵי עֵשֶׂר אַמּוֹת וְאֲבָנֵי שְׁמוֹנֵה אַמּוֹת (לְהֵלֵן ז'י') , וְלִשְׂאֵר הַבְּנִיכִים יִסְכְּנוּ אֲבָנִים קַטְנוֹת וְהַס הַכְּקֵרָאִים אֲבָנֵי גִזִּית , וְכֵן אֲוֹמֵר בְּסִמּוּךְ (שֵׁס י"א) מִלְמַעְלָה אֲבָנִים יְקָרוֹת בְּמִדּוֹת גִּזִּית , וַיְהִי־הָאֲבָנֵי גִזִּית חֶסֶד וְהַשְׁמוּשׁ כְּמוֹ שְׁמֵשׁ יִרְחַ (חֲנֻקוֹקֵג') וּפִירוּשׁוֹ אֲבָנִים גְּדוֹלוֹת לִיסוּד הַבַּיִת וְאֲבָנֵי גִזִּית לִשְׂאֵר הַבְּנִיךְ מִלְמַעְלָה , וְאֲבָן גִּזִּית הִיא יְדוּעַ בִּינִיחַס מִדְתָּה כְּמוֹ שְׁאוֹמֵר בְּסִמּוּךְ בְּמִדּוֹת גִּזִּית כְּמוֹ שְׁהִיָּה יְדוּעַ בִּימֵי חֲכָמֵי הַמִּשְׁנָה מִדְתַּת הַגִּזִּית חֲמִשָּׁה טַפְחִים , אֲבָל שֶׁל שְׁלֹמֹה הָיוּ יוֹתֵר גְּדוֹלוֹת , אֲבָל מִדְתָּה יְדוּעָה הִיא לְהַס (רַד"ק) . אֲבָנִים יְקָרוֹת , כְּבִדּוֹת (רַש"י) . וְכֵן מִתּוֹרְגַם אֲשַׁכְּנִיט' (יח) וְהַגְּבָלִים , אֲנַשִּׁי עִיר גְּבַל , וְהַמָּה הַגְּדִילוֹ לַעֲשׂוֹת בְּמִלְאָכָה הַהִיא , כְּאִשֶּׁר הָעִיד עֲלֵיהֶם יִסְזָקָל בֶּן בּוּזִי (כ"ז) : זָקְנֵי גְבַל וְחֲכָמֵיהֶם הָיוּ בֶן מַחְזִיקֵי בְּדָקָךְ .

ו (א) בחדש

והג' מאות החסונים לירק עם מואתים וחמשים שהיו ממונים על עושי ערי המסכות ומנה חמש מאות וחמשים שרים וצד"ה מנה כל נציבי הגרים לעמון הגדולים עם הקטנים שלשת חלצים ושש מאות וכולן גרים ונציבי ערי המסכות שהיו ישראל מואתים וחמשים מנה לעמון : הרודים בעם העושים במלאכה . הנוגשים את העם עושי המלאכה : (יז) ויסעו מן ההר לשון עקירה : אבנים יקרות כבדות . אבני גזית נפסלות ומסותתות וא"ת תוהרי כבר נאמר ומקצות והגרזן לא נשמע בבית בהבנות פי' כלי ברזל לא נשמע בבית בהבנותו אלא שהים מסתת מבחון ומכנים ובונה מבפנים כך נדרש בסוטה : (יח) ויפסלו בהרים : והגבלים . אומה ששמה גבל ובקיאים לסתת אבנים ולבנות כמה שנאמר כבר זקני גבל וחכמיה היו בך מחזיקי בדקך : ויכינו . לשון הזמנה : ו (א) בחדש

מכלל יופי

ה (ג) המלחמה , יחיד ולשון רבים בא עליו : (יא) מכלל , שם ושמו אכל : (יד) שנים , כמו ושנים , וכן שמש ירח : (טו) סבל , שם בפלג שבת : (יז) יקרות כבדות , [וי"ת אבנין יקרן שהיו טובות ושזוני' משארי אבנים] : אבני גזית , חסר וי"ו השמוש : (יח) והגבלים , פוסלי האבנים בקו ובמדה כמו שפוסלים פנות הבית בקו ובמדה ונותני' חוט של סיקרא בסוף מדתם או משרטטין בשרטוט ומשם יפסלו האבן והוא מענין גבול כלומר שמים גבול למדת האבן (אמר המעתיק לפ"ז הי' צריך להיות גבולים או מגבילים ולא גבלים) והמפרשים פי' אנשי גבל שהיו אומני אבן וכן זקני גבל :